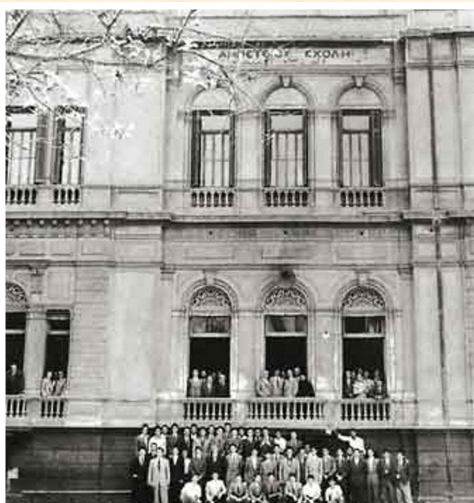

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ

ΤΕΥΧΟΣ 4/2020

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Σ.Α.Σ.

ΤΕΥΧΟΣ 4/2020

ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

3ης Σεπτεμβρίου 56, ΑΘΗΝΑ 104 33

Υπεύθυνος Έκδοσης : Μιχάλης Φλεβοτομάς,
Επιτροπή Σύνταξης : Δημήτρης Πιερής,
Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού,
Γιώργος Μακρής,
Υπεύθυνος Παραγωγής : Αντώνης Πατρινός,

κιν. 6977485316, mflevot@gmail.com
κιν. 6932704820, dpieris@gmail.com
κιν. 6946272271, vivianakarantinos@gmail.com
κιν. 6945975147, sirkamg@yahoo.com
κιν. 6936646796, anthony.patrinos@gmail.com

Περιεχόμενα

Αντί-Editorial, Μιχάλης Φλεβοτομάς	3
Όταν τα Χαστούκια έπεφταν βροχή, Δημήτρης Καλανδράνης	4
Οσμάν, μπουάμπης της Αμπετείου Σχολής, Μιχάλης Π. Παϊδούσης	5
Ο Πύργος του Καΐρου, Νίκος Νικηταρίδης	6
Ο CoVID19 και το σχολαστικό πλύσιμο των χεριών, Πέτρος Πηλαβάκης	7
Τα περίεργα του Κορωνοϊού, και τι κάνουμε, Δημήτρης Καφετζής	8
Η Δύναμη της Προσωπικότητας, Γιώργος Οικονομίδης	9
Ίων Δραγούμης, Μαρία Χαραλαμπίδου	11
Έγκλημα στην Κηφισιά, Έφη Χαλκιά-Μαλαχία	12
Ο Σεφέρης, Διαλέκτης στην Αίγυπτο, Νίκος Νικηταρίδης	17
Κώστας Φέρρης, Το υπόλοιπο έργο του (Μέρος Β'), Γιώργος Μακρής	19

Το Περιοδικό Σ.Α.Σ. φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.
Η φωτογραφία της Αμπετείου Σχολής του εξωφύλλου στο Demerdash είναι του Γιώργου Ρωσσίδη.

Αντί-Editorial

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο

.....γράφει ο Μιχάλης Φλεβοτομάς

Αγαπητοί Αμπετειανές και Αμπετειανοί , συμπατριώτες και φίλοι,

Ατενίζοντας τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει τούτο το περίεργο φθινόπωρο η πατρίδα μας ,όπως βέβαια και η δεύτερή μας πατρίδα, η Αίγυπτος, αλλά και ολόκληρη η ανθρωπότητα, ίσως φαίνεται παράταιρη ή και αχρείαστη ως δεδομένη αυτή μας η επικοινωνία προκειμένου να ενημερώσουμε για το αυτονόητο :

ότι η προγραμματισμένη για τον Σεπτέμβριο προβολή κλασσικής ταινίας του Αιγυπτιακού κινηματογράφου αναβλήθηκε λόγω Covid-19, μέχρι νεωτέρας, όπως και άλλωστε ολόκληρο το πρόγραμμα εκδηλώσεων που έχουμε εκπονήσει.

Παρ' όλα αυτά ,νιώσαμε την ανάγκη να σας απευθυνθούμε συναισθανόμενοι, ίσως περισσότερο από ποτέ ,ότι πράγματα και καταστάσεις που θεωρούμε ως δεδομένα ή και αυτονόητα κεκτημένα, τα επανεκτιμάμε στις πραγματικές τους διαστάσεις μόνο όταν τα στερηθούμε:

Μια συνάντηση με παλιούς φίλους και συμμαθητές, μια έξοδος στο σινεμά ή το θέατρο, ένα ταξίδι έστω και κοντινό και πάνω απ' όλα η υγεία η δική μας και των αγαπημένων μας προσώπων.

Επικοινωνούμε λοιπόν μαζί σας και πάλι για να σας πούμε ότι δεν βλέπουμε την ώρα να ξανανταμώσουμε με χαρά στις εκδηλώσεις μας, ότι σας σκεφτόμαστε και ευχόμαστε να είστε όλοι υγιείς και ασφαλείς κι ελπίζουμε ότι όταν θάχει περάσει όλη αυτή η περιπέτεια που περνάμε, να μας έχει μείνει κάτι θετικό από αυτή μας την εμπειρία, ίσως γνώση , σίγουρα περισσότερη υπομονή και να έχουμε αφήσει οριστικά πίσω μας λίγο από τον εγωισμό και την αυτοσημασία μας.

Καλή αντάμωση όσο πιο γρήγορα γίνεται!

Μιχάλης Φλεβοτομάς

Πρόεδρος Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

Η Συντακτική Επιτροπή και οι Συνεργάτες του Περιοδικού σας εύχονται καλό φθινόπωρο

Όταν τα Χαστούκια έπεφταν βροχή

....γράφει ο Δημήτρης Καλανδράνης

Χρόνια μετά αφού τέλειωσα την Αμπέτειο, είδα μια ταινία η οποία με συγκλόνισε. Δώδεκα άνθρωποι στεκό- ντουσαν στη σειρά πάνω σε μία σκηνή και ένας μαέστρος, τους έδινε χαστούκια ανάλογα με το ρυθμό μιας μουσι- κής υπόκρουσης. Με άλλα λόγια τους χρησιμοποιούσε σαν ζωντανά κρουστά. Οι δυστυχισμένοι άνθρωποι δεχό- ντουσαν το κάθε χαστούκι παθητικά περιμένοντας να δεχθούν και το επόμενο.

Βλέποντας αυτήν την ταινία, μου ήρθαν στο μυαλό τα χαστούκια που έριχναν μερικοί δάσκαλοι στο σχολείο, προεξάρχοντας του διευθυντού μας του κ. Κονά. Και διερωτήθηκα σε τι άραγε να ωφέλησαν αυτές οι χειροδικίες, οι οποίες, τις περισσότερες φορές, κακό έκαναν παρά καλό, γιατί ήταν άδικες και αντιπαιδαγωγικές.

Όταν κάποιο παιδί το χαστουκίζει ένας δάσκαλος για πρώτη φορά, τη στιγμή που ξένο χέρι δεν το είχε χαστουκίσει μέχρι τότε, η αντίδραση ποικίλλει από αισθήματα ταπείνωσης, αγανάκτησης, ίσως και εκδίκησης. Στο τέ- λος, όταν ένας μαθητής έχει φτάσει στην έκτη Εμπορικού ή Γυμνασίου, έχοντας φάει τόσα χαστούκια, ένα παραπά- νω ή ένα λιγότερο δεν του προξενούν κανένα αίσθημα λόγω συνήθειας όπως με τους 12 ανθρώπους της μελωδίας του χαστουκιού.

Ένα χαστούκι που δεν θα ξεχάσω είναι αυτό που έδωσε ο Σαμουήλ Κάμελ σε ένα συμμαθητή μου.

Στην Τρίτη Εμπορικού, ο Σαμουήλ Κάμελ παρέδιδε Αραβικά. Έτυχε σε εκείνο το μάθημα να αναφερθεί στο λιοντάρι «άσαντ» και στο θηλυκό του «λάμπουα». Ένας συμμαθητής μου, ο Ανδρέας Νανόγλου, ο οποίος δεν γνώ- ριζε καλά τα Αραβικά γιατί είχε έρθει στην Αίγυπτο από την Ελλάδα πριν από τέσσερα χρόνια, ρώτησε τον κ. Κάμελ τι θα πει «ίμπν λάμπουα». Σε δευτερόλεπτα ο μεγαλόσωμος καθηγητής βρέθηκε πάνω από τον Νανόγλου και του άστραψε ένα βροντερό χαστούκι. Ο καημένος ο Νανόγλου δεν κατάλαβε γιατί ο καθηγητής αντέδρασε βίαια. Όταν ανέβηκε ο κος Κάμελ στην έδρα, είπε στον Νανόγλου: «Για να σε μάθω εσένα να μου παριστάνεις τον βλάκα ότι δεν ξέρεις τι θα πει ιμπν λάμπουα».

Ένα δεύτερο χαστούκι είναι αυτό που έφαγα εγώ από τον Πατέρα Γρηγόριο στην Τρίτη Εμπορικού.

Σε μια συζήτηση, ο Πατήρ Γρηγόριος αναφέρθηκε στα σχέδια της Σχολής για την ανέγερση νέου κτηρίου στην Κούμπα. Επειδή χρόνια το ακούγαμε και ποτέ δεν πραγματοποιούνταν, του είπα: «Ίσως τα παιδιά μας κάποτε θα φοιτήσουν εκεί». Με φώναξε στην έδρα και με ευλόγησε με ένα χαστούκι. «Και πού ξέρεις εσύ ότι μπορείς να κάνεις παιδιά;» μου είπε.

Ένα τρίτο χαστούκι ήταν ομαδικό.

Στην Τετάρτη Εμπορικού, καθηγητής Μαθηματικών ήταν ο κος Ζαχαρίου ή «Τζίριος» όπως τον αποκαλούσαμε λόγω της χαρακτηριστικής του προφοράς. Να ομολογήσω ότι ήμασταν άτακτοι και συνήθως μας έπιανε ένα παρα- λήρημα ασταμάτητου γέλιου. Μια μέρα ο κ. Ζαχαρίου θύμωσε τόσο πολύ που, πιάνοντας την κασετίνα ενός συμμα- θητή, άρχισε να χτυπάει με τη σειρά όλους τους μαθητές. Όταν η κασετίνα διαλύθηκε, πήρε σβάρνα τους υπόλοι- πους και τους χαστουκίζε. Παρόλα αυτά, μας ήταν αδύνατο να σταματήσουμε να γελάμε όχι με την πρώτη αφορμή αλλά με τον κο Ζαχαρίου που έπαιζε ξυλόφωνο στα κεφάλια μας.

Ένα τέταρτο ομαδικό χαστούκι από τον κ. Μαντζαβίνο.

Στην Πέμπτη Εμπορικού, στο μάθημα των Αγγλικών, ο κ. Μαντζαβίνος μας έβαλε να μάθουμε για το επόμενο μάθημα, ένα δύσκολο και ακαταλαβίστικο για μας ποίημα του Lord Tenyson. Μια παρέα συμμαθητών συμφώνη- σαν να μην το απαγγείλουν με την αιτιολογία ότι ήταν δύσκολο και ζήτησαν από την υπόλοιπη τάξη να κάνει το ίδιο. Μετά από πολλή συζήτηση, ολόκληρη η τάξη συμφώνησε. Επειδή υπήρχαν μερικοί συμμαθητές που αμφιταλαντεύ- ονταν, ήταν οι «Μαρίκες και τα ψοφίμια», η μαφία της τάξης ετοίμασε ένα κείμενο το οποίο έπρεπε να υπογράψου- με όλοι, δηλώνοντας ότι συμφωνούσαμε να μην απαγγείλουμε το ποίημα. Έφτασε η τελευταία μέρα και έλειπαν μερικές υπογραφές. Τη δεύτερη ώρα που είχαμε μαθηματικά, το χαρτί άρχισε να κυκλοφορεί κάτω από τα θρανία. Για κακή μας τύχη, ο καθηγητής κ. Κούκης το αντιλήφθηκε και το κατάσχε. Όταν το διάβασε, τα μάτια του γούρλω- σαν, αλλά δεν είπε τίποτα. Υπογραφές σε μανιφέστο σε σχολείο δεν είχε ματαδεί. Το χαρτί κατέληξε στον κ. Κονά και εκείνος με τη σειρά του το έδωσε στον κ. Μαντζαβίνο ο οποίος κάλεσε έναν έναν τους μαθητές που είχαν υπο-

γράφει, να απαγγείλουν το ποίημα. Όσοι δηλώναμε ότι δεν μπορέσαμε να το μάθουμε, γευόμασταν τη χερούκλα του στο μάγουλο και μέχρι πιο κάτω στο λαιμό. Έτσι πέσαμε ηρωικά έντεκα συμμαθητές.

Οι «Μαρίκες και τα ψοφίμια» κουτσά-στραβά το απήγγειλαν και πήραν και έπαινο.

Ένα πέμπτο αξέχαστο χαστούκι ήταν αυτό που έφαγα από τον κ. Κονά, όταν νόμισε ότι του έλεγα ψέματα ότι είχα ημικρανία, η οποία με παιδεύει μέχρι σήμερα.

Κλείνοντας να πω ότι τελικά γίναμε «άνθρωποι», όχι χάρη στους εκπαιδευτικούς που μας χαστούκιζαν, αλλά χάρη στους πολλούς άλλους που είχαν διαφορετικούς τρόπους να μας εκπαιδεύουν. Σε αυτούς τους δασκάλους και καθηγητές θα τους είμαστε ευγνώμονες σε όλη μας τη ζωή.

Ο Δημήτρης Καλανδράνης γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου και τώρα ζει στην Αλυκή της Πάρου. Σπούδασε στην Αμπέτειο Εμπορική Σχολή του Καΐρου από την οποία αποφοίτησε το 1953 της Στ' Εμπορικού και είναι επίσης κάτοχος του ICS London Diploma Hotel Management, γνωρίζει δε έξι ξένες γλώσσες. Εργάστηκε στη Swissair από το 1964 έως το 1994. Από το 1994 που ζει μόνιμα στην Πάρο αρθρογραφεί στις τοπικές εφημερίδες με διηγήματα, δοκίμια και κοινωνικά θέματα καθότι είναι βαθειά κοινωνικοποιημένο άτομο με έντονη την αίσθηση της αλληλεγγύης.

Οι Αμπετεινοί μας γράφουν

Οσμάν, μπουάμπης της Αμπετείου Σχολής

....γράφει ο Μιχάλης Π. Παϊδούσης

Ο Οσμάν, (Οθμάν επισήμως) ήταν ένας από τους μπουάμπηδες της Σχολής, τουλάχιστον στην περίοδο 1945-1955.

Ήταν ένας γίγαντας, πάνω από δύο μέτρα ψηλός, με αθλητικό παράστημα και τεράστια δύναμη, ωραίος άνδρας. Σήκωνε θρανία να τα πάει από την μια τάξη στην άλλη σαν να ήταν πούπουλα. Ήταν απόγονος Αλβανών που είχαν έρθει στην Αίγυπτο ίσως με τον Μωχάμετ Άλη, τον 18ο - 19ο αιώνα.

Έκαμνε και άλλες δουλειές, χαμαλίκια χάριν της δύναμής του, για να μαζέψει λεφτά. Όχι διότι ο μισθός του από την Αμπέτειο δεν αρκούσε, αλλά για να "αγοράσει" σύζυγο, σύμφωνα με τους μουσουλμανικούς κανόνες. Ο Οσμάν ήταν τότε περίπου 40 χρονών.

Το ενδιαφέρον της ιστορίας αυτής είναι ότι δεν μάζευε χρήματα για να παντρευτεί ο ίδιος, αλλά για να χαρίσει στον πατέρα του μια δεύτερη γυναίκα. Υϊκή αγάπη εις το έπακρον!

Ο πατέρας μου, Παντελής Παϊδούσης, Διευθυντής της Αμπετείου (1933-1948), προσπάθησε να τον συνενώσει, αλλά αυτός παρέμεινε ανένδοτος. Δεν γνωρίζω αν ο Οσμάν εν τέλει κατόρθωσε να πετύχει σ' αυτήν την προσπάθεια, όχι όμως μέχρι το 1953 όταν απεφοίτησα από την Αμπέτειο. Επίσης δεν είμαι βέβαιος, αν ακόμη και τότε, επισήμως τουλάχιστον, η πολυγαμία ήταν παράνομη.

Ο Μιχάλης Π. Παϊδούσης είναι απόφοιτος Αμπετείου Σχολής, Κλασσικό Τμήμα του 1953. Είναι γιός του πρώην Διευθυντή της Αμπετείου Παντελή Παϊδούση.

Ο Πύργος του Καΐρου

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Οι δείκτες του χρόνου σημείωναν την 12^η Απριλίου 1961, ημερομηνία κατά την οποία εγκαινιάστηκε ο περίφημος Πύργος του Καΐρου.

Ο Πρόεδρος του Εκτελεστικού της Νοτίου Επαρχίας Καμαλεντίν Χουσεΐν με εντολή του Αρχηγού του Κράτους προΐστατο της τελετής.

Ο Πύργος είχε ύψος 187 μ., ξεπερνούσε δηλαδή την Πυραμίδα του Χέοπα κατά 43 μ. και στοίχισε περί τα 6.000.000 δολάρια.

Μετά τα εγκαίνια, οι επίσημοι γευμάτισαν στο εστιατόριο που βρισκόταν στον 14^ο όροφο, ενώ ο Διευθυντής του Πύργου προσέφερε στον Αντιπρόσωπο του Κράτους και στους λοιπούς επίσημους αναμνηστικό μετάλλιο του Πύργου, ως και γραμματόσημο, το οποίο κυκλοφόρησε επ' ευκαιρία της ημέρας.

Ο Πύργος ήταν εφοδιασμένος με όλα τα κομφορ που θα "απαιτούσε" ο κάθε περιηγητής : Από ταχυδρομικό γραφείο ως νοσοκομειακό περίπτερο.

Μετά τα εγκαίνια, ο Πύργος άνοιξε για το κοινό με τιμή εισόδου 10 γρ.δ., πλην της Παρασκευής, της Κυριακής και των Εορτών που η τιμή ανέβαινε στα 15 γρ.δ., ενώ τα παιδιά δεν πλήρωναν.

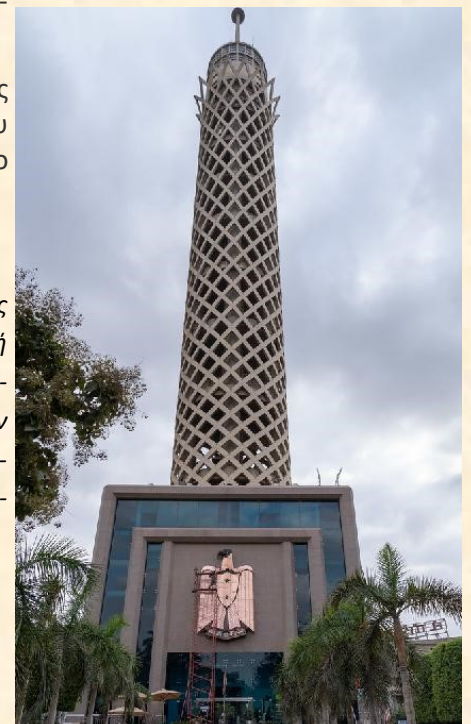
Στον κήπο που περιέβαλλε τον Πύργο υπήρχε εστιατόριο σε στυλ "νταουάρ" των ομδών ως και διάφορα κιόσκια για την έκδοση των εισιτηρίων. Επίσης, υπήρχαν ταχυδρομικά γραφεία, τηλεγραφείο και καμπίνες τηλεφώνου, κιόσκια για σουβενίρ, κτλ. Το χολ κοσμούσαν έξι πέτρινα έδρανα στυλωμένα επί των τοίχων και μία κρήνη με έξι φωτιζόμενους πίδακες.

Η βάση του Πύργου ήταν επενδυμένη με ροζ γρανίτη και στον τοίχο υπήρχε θυρεός από σφυρηλατημένο μπρούντζο 8Χ4 μ. που εικόνιζε τον αετό-σύμβολο της Αιγυπτιακής Δημοκρατίας.

Στον 14^ο όροφο υπήρχε εστιατόριο χωρητικότητας 110 ατόμων, ενώ κάθε μισή ώρα ο όροφος περιστρεφόταν κάνοντας έναν ολόκληρο γύρο. Στον 15^ο όροφο υπήρχε μπαρ και μία καφετέρια, στην οποία 100 θαμώνες θα μπορούσαν να καθίσουν και να απολαύσουν την υπέροχη θέα στο μαγευτικό Κάιρο.

Ο Πύργος του Καΐρου – Borg el Qahira στα αραβικά – ήταν γνωστός και ως ο "Ανανάς του Νάσερ" λόγω της "δικτυωτής" εξωτερικής εμφάνισης λωτού που του έδωσε ο αρχιτέκτονας Naoum Shebib και για περίπου 50 χρόνια αποτελεί το ψηλότερο κτίσμα στη Βόρεια Αφρική.

Ο Νικηταρίδης είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα (1969), εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων των δικών του ανθρώπων που έζησαν στη Νειλοχώρα. Παράλληλα, ως παιδί καλλιτεχνών γονιών, με ρίζες από τη Χάλκη, τη Σύμη, την Κύπρο, την Κρήτη και την Αμοργό, που ασχολήθηκαν επί χρόνια με το ερασιτεχνικό θέατρο -και όχι μόνο- σε Αλεξάνδρεια και Σουέζ, κληρονόμησε αυτή του την κλίση στα Γράμματα.

Το Θέμα της εποχής μας (1)

Ο CoViD19 και το σχολαστικό πλύσιμο των χεριών

.....γράφει ο Πέτρος Πηλαβάκης

Γιατί οι οδηγίες προφύλαξης επιμένουν στο σχολαστικό πλύσιμο με σαπούνι ;

Ο CoViD19, σχηματικά, έχει την μορφή σφαίρας, όπως στο κάτωθι σχήμα :

όπου τα πράσινα 'καρφάκια' είναι πρωτεΐνες και η πορτοκαλί περιφέρεια είναι λιπώδες περιβλήμα που κρατάει όλο το σύστημα σε συνοχή.

Το λίπος είναι υδρόφοβο, δηλαδή με το νερό αλληλοαπωθείται. Έτσι το νερό μόνο του δεν μπορεί να προσβάλλει τον ιό.

Γνωρίζουμε ότι αν σε ένα δοχείο βάλουμε νερό και λάδι, όσο και να τα αναδεύσουμε, μπορεί στην αρχή να φανεί ότι αναμειγνύονται, στο τέλος όμως χωρίζουν επειδή ακριβώς όπως το λίπος, έτσι και το λάδι είναι υδροφόβο.

Αν όμως στάξουμε μερικές σταγόνες υγρό σαπούνι ή οποιοδήποτε απορρυπαντικό και ανακατέψουμε, ω του θαύματος, νερό και λάδι αναμειγνύονται σε ένα θολό γαλάκτωμα.

Γιατί συμβαίνει αυτό;

Επειδή το σαπούνι περιέχει μόρια, που το ένα τους άκρο συγγενεύει με το νερό και το άλλο με το λάδι, δρα σαν γέφυρα που ενώνει νερό και λάδι.

Τι συμβαίνει όταν στα χέρια μας υπάρχουν ιοί και αρχίσουμε να τα πλένουμε;

Τα μόρια του απορρυπαντικού που αναφέραμε παραπάνω έρχονται σε επαφή με τον ιό.

Το άκρο που συγγενεύει με το λίπος προσδένεται στην λιπώδη επιφάνεια του ιού και την καθιστά αναμείξιμη με το νερό. Έτσι ουσιαστικά ο ιός χάνει την προστατευτική του λιπώδη επιφάνεια, διαλύεται στο νερό και τα συστατικά του παρασύρονται και απομακρύνονται προς την αποχέτευση.

Δηλαδή το σαπουνόνερο δεν απομακρύνει μηχανικά τον ιό. Ο ιός δεν γλιστράει και φεύγει από τα χέρια, αλλά κυριολεκτικά διαλύεται με χημικό τρόπο. Ο χρόνος που απαιτείται για να συντελεσθεί η χημική δράση για να γίνει αυτό είναι πάνω από 20 δευτερόλεπτα.

Έτσι το πλύσιμο, δηλαδή το τρίψιμο με σαπουνόνερο, πρέπει να διαρκεί πάνω από 20 δευτερόλεπτα.

Για να μην κοιτάμε κάθε τόσο το ρολόι υπάρχει ένας απλός τρόπος να χρονομετρούμε.

Να λέμε 1-2 στίχους από ένα τραγουδάκι.....

Ο Πέτρος Πηλαβάκης γεννήθηκε στο Κάιρο. Αποφοίτησε από την Αμπέτιο το 1962 (Πρακτικό). Σπούδασε στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο χημικός μηχανικός και εν συνεχεία στο Imperial College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου από όπου έλαβε διδακτορικό τίτλο. Διετέλεσε υψηλόβαθμο στέλεχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες, στη Γενική Διεύθυνση Έρευνας. Συγχρόνως δίδαξε στη Πολυτεχνική Σχολή του Université libre de Bruxelles. Είναι Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Το Θέμα της εποχής μας (2)

Τα περίεργα του Κορωνοϊού.... και τι κάνουμε.

.....γράφει ο Δημήτρης Καφετζής

Κανείς δεν περίμενε ότι ένας απλός αναπνευστικός ιός που φέρει περίβλημα, που μεταδίδεται με τα σταγονίδια θα μαινεται σε ένα ζεστό και υγρό κλίμα κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, την εποχή που παρόμοιοι ιοί έχουν εξαφανιστεί, όπως της γρίπης.

Κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει ότι ο ιός αυτός θα προκαλούσε ένα ασυνήθιστο πολυφλεγμονώδες σύνδρομο στα παιδιά (δεν γνωρίζω άλλον ιό που να προκαλεί κάτι τέτοιο).

Κανείς δεν γνώριζε ότι ο ιός αυτός προκαλεί αγγειίτιδα, όχι επειδή αναπαράγεται στα ενδοθηλιακά κύτταρα, αλλά μάλλον αυτή προκαλείται ως συνάρτηση της ανοσολογικής απάντησης, που ωθεί στην υπερπαραγωγή κιτοκινών και χημειοκινών. Έτσι μπορεί να προκληθούν βαριά πνευμονία, εγκεφαλικά επεισόδια, καρδιακή προσβολή, ηπατική, νεφρική βλάβη κ.α.

Σε αντίθεση με τον ιό της γρίπης που σκοτώνει το 10% των υπερηλίκων που θα προσβληθούν, ο COVID-19 σκοτώνει περί το 40%.

Τώρα τι μπορεί να γίνει;

Η χλωροκίνη και τα παράγωγά της δεν συνιστώνται πλέον. Ο ορός αναρρωνιόντος δεν φαίνεται να βοηθάει. Τα κορτικοειδή, η ιντερφερόνη Ι (όταν χορηγείται έγκαιρα και όχι σε προχωρημένα στάδια της νόσου), η ρεμτεσιβίρη, ορισμένα μονοκλωνικά αντισώματα αποτελούν τα βασικά φάρμακα που σήμερα στα χέρια των ειδικών μαζί με κάποια φάρμακα ακόμα, μπορούν να βοηθήσουν.

Τα εμβόλια, τουλάχιστον 6 εμβόλια έχουν εισέλθει στη φάση 3 της μελέτης τους. Ωστόσο, είναι τόσο πολλά τα ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν, ώστε θα έλεγα να ξεχάσουμε το τέλος του έτους ή το πρώτο τρίμηνο του 21. Αν όλα πάνε καλά προβλέπω στα μέσα του 2021 να διατίθεται το πρώτο. Αλλά ακόμη δεν γνωρίζουμε την διάρκεια ανοσίας που θα μας παρέχουν, το ποσοστό των εμβολιασμένων που θα είναι άνοσο, ενώ τα παιδιά δεν περιλαμβάνονται στις μελέτες που τρέχουν και οι υπερήλικες είναι άγνωστο σε τι αριθμό έχουν συμπεριληφθεί.

Τι μας μένει : η μάσκα, η τήρηση αποστάσεων, η υγιεινή των χεριών που δυστυχώς για τους αντιρρησίες θα συνεχίσει και μετά τον εμβολιασμό (εκτός κι αν το εμβόλιο είναι >90% αποτελεσματικό και η ανοσία διαρκεί επί πολλά έτη).

Μην υποτιμάτε τη μάσκα και τις αποστάσεις. Μελέτη διαπίστωσε ότι η μάσκα μαζί με την τήρηση απόστασης 1,5 με 2,0 μέτρων προφυλάσσει 100%. Τι καλύτερο θέλετε;

Ο Δημήτρης Καφετζής είναι ομότιμος Καθηγητής Παιδιατρικής, Λοιμωξιολόγος, και Σύμβουλος της Διοίκησης του Νοσοκομείου Metropolitan για την Παιδιατρική. Γεννήθηκε στις 11/12/1944 στην Αίγυπτο. Είναι απόφοιτος της Αμπετείου Σχολής το 1962, παντρεμένος και πατέρας δύο παιδιών.

Η Δύναμη της Προσωπικότητας

.....γράφει ο Γιώργος Οικονομίδης

Διάλεξα αυτόν τον τίτλο για να μη κάνω διάκριση στο αρσενικό και στο θηλυκό φύλο.

Ο λόγος για την υπεροχή του αρσενικού φύλου έναντι του θηλυκού και το ερώτημα : «Πόσο αυτή η φήμη ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα?». Κρίνοντας αμερόληπτα πιστεύω πως κάπως καθυστερημένα παρά τον εσκεμμένο παραγκωνισμό της σε όλους τους τομείς της ζωής, η γυναίκα έχει πραγματοποιήσει τεράστιες προόδους και πολλάκις έχει υπερφαλαγγίσει τα ανδρικά πρωτεία! Εκ προοιμίου σας πληροφορώ πως σε αυτό το άρθρο μου επιθυμώ να κάνω απλώς μιαν ιστορική μνεία των γυναικείων άθλων και τίποτε περισσότερο. Θέλω εν συντομία να κάνω ένα απέρητο εγκώμιο στην γυναίκα που αγωνίζεται εκτελώντας πολυσχιδώς το χρέος της προς την κοινωνία.

Κι ενώ οι Καρυάτιδες, οι ωραίες των Αθηνών, είχαν στην Ακρόπολη τόσο προβεβλημένη θέση, στην Αρχαία Ελλάδα, οι γυναίκες κατείχαν κατώτερη κοινωνική θέση από τους άνδρες και οι Αθηναίοι φιλόσοφοι, με εξαίρεση τον Πλάτωνα, πίστευαν πως οι γυναίκες είχαν πτωχότερο νου. Όμως στην Ελληνική Ιστορία, η Ελένη, η Σαπφώ, η Ασπασία του Περικλή και άλλες γυναίκες που θα αναφέρω πιο κάτω, έγραψαν ιστορία. Η Σαπφώ ιδιαίτερα, ήταν ατέλειωτα γοητευτική και μυστηριώδης με όσα έγραφε για τον έρωτα, το σώμα, τα γηρατειά, αφού τον 7^ο αιώνα π.Χ. ήταν γνωστή απλώς ως ποιήτρια, όπως και ο Όμηρος ως ποιητής, χωρίς αναφορά στα ονόματά τους. Βέβαια οι Αρχαίοι μας πρόγονοι που εφηύραν την δημοκρατία είχαν αποκλείσει τις γυναίκες από τη δημοκρατική διαδικασία.

Αλλά και στην σύγχρονη ιστορία μας, ακόμη και στα πιο εξελιγμένα Ευρωπαϊκά κράτη, η γυναίκα απέκτησε δικαίωμα ψήφου πολύ αργά, μετά από σκληρούς αγώνες και θυσίες.

Η Σαπφώ λοιπόν ήταν η εξαίρεση. Ο Πλάτων, την απεκάλεσε 10^η Μούσα και το έργο της ήταν καταχωρημένο σε παπύρους στην Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας.

Μια άλλη ανεξάντλητη πηγή γυναικείας αρετής είναι οι αρχαίες μας τραγωδίες οι οποίες βρίθουν περιπτώσεων με γυναίκες ηρωίδες, αρχέτυπα του έρωτα, της θυσίας, της δύναμης και της γνώσης. Οι ερμηνείες των τραγικών μας τονίζουν ιδιαίτέρως την τραγικότητα της γυναίκας.

Π.χ. **Η Ηλέκτρα** : Το όνομά της δεν προέρχεται από το ήλεκτρο που λάμπει, αλλά από το **α** το στερητικό και το **λέκτρο** που σημαίνει κρεβάτι. Σηματοδοτεί τις συγκρούσεις και τις πιέσεις που υφίσταται βουτηγμένη στο πένθος. Ζει χωρίς να ζει, ταγμένη στην εκδίκηση. Αντιμάχεται την μητέρα της Κλυταιμνήστρα. Μισεί τον πατέρα της που θυσίασε την αδελφή της Ιφιγένεια. Προσδοκά την βοήθεια του Ορέστη, με πνεύμα θυσίας μέχρι θανάτου.

Αντιγόνη : Η ηρώιδα των μαθητικών μας χρόνων. Υπόδειγμα αυταπάρνησης και αντίστασης στην εξουσία του Κρέοντα που ήθελε να αφήσει άταφο τον Πολυνείκη.

Άλκηστις : Διαχρονικό σύμβολο συζυγικής αγάπης και αφοσίωσης, προσφέρθηκε να πεθάνει στη θέση του συζύγου της Άδμητου. Ο Ηρακλής την επαναφέρει από τον Άδη. Πρόκειται για την αγάπη που καταλύει την δύναμη του Άδη.

Αριάδνη : Θυγατέρα του Μίνωα και της Πασιφάης. Η αγνή που ερωτεύθηκε τον Θησέα στην εξόντωση του Μινώταυρου, δίνοντάς του τον μίτο για να βρει διέξοδο στον δαιδαλώδη λαβύρινθο.

Ωραία Ελένη : Έχουμε δύο στοιχεία με την θέληση των Θεών, της Αφροδίτης συγκεκριμένα που έταξε στον Πάρη την Ελένη. Πρόκειται λοιπόν για την απιστία της Ελένης και την δύναμη του κάλλους. Ο Όμηρος πουθενά δεν περιγράφει την ομορφιά της Ελένης, παρά μόνον όταν ηλικιωμένοι θεατές, στις Σκαιές Πύλες, παρακολουθούν την μονομαχία Πάρη – Μενελάου και σχολιάζουν την ομορφιά της. Ο Όμηρος πουθενά δεν κατακρίνει την Ελένη για την πράξη της.

Άλλη γυναίκα που διέπρεψε την εποχή των Πτολεμαίων, την ελληνιστική περίοδο, είναι η **Κλεοπάτρα**. Από τα πλέον ιστορικά πρόσωπα. Υπήρξε η τελευταία βασίλισσα της Πτολεμαϊκής Αιγύπτου. Χαρακτηριστική εκπρόσωπος της πολιτικής διπλωματίας και της θελκτικής γοητείας, αφού έπλεξε στην σαγήνη της άνδρες ισχυρούς όπως τον Καί-

σαρα, τον Μάρκο Αντώνιο και επιχείρησε να δαλεάσει και τον Οκταβιανό, ο οποίος αντιστάθηκε, αλλιώς δεν γνωρίζουμε πώς θα εξελίσσετο ο κόσμος, σε ενάντια περίπτωση.

Σημαντικότατο δείγμα της αριστείας του γυναικείου φύλου αποτελεί η αποφασιστικότητα, η γενναιοφροσύνη, η επιστημοσύνη, η ευθύνη προς την κοινωνία των γυναικών εκπροσώπων της Θέμιδος, στην πρόσφατη δίκη της Χρυσής Αυγής, της οποίας η ετυμηγορία χαρακτηρίστηκε διεθνώς ως εφάμιλλη της πολύκροτης δίκης της Νυρεμβέργης.

Ως προς την μητέρα του δολοφονηθέντος Παύλου Φύσσα για άλλη μια φορά επισημαίνονται οι μητρικές αρετές της καρτερικότητας, της δύναμης και της αντοχής που επιδεικνύει αυτή η εμβληματική μάνα στον μαρτυρικό θάνατο του παιδιού της και την εξέλιξη της δίκης των δολοφόνων.

Βεβαίως στην εποχή μας έχει θεσπιστεί η ισότητα των φύλων, την οποία πρέπει να περιφρουρεί η πολιτεία κι εμείς οι μεμονωμένοι πολίτες με απόλυτο σεβασμό. Πρέπει να συμπεριφερόμαστε στην γυναίκα με ευγένεια, χωρίς περιστροφές, πονηρές επινοήσεις και ψυχολογικό εξαναγκασμό, φαινόμενα από τα οποία κατακλύζεται η καθημερινότητά μας. Πρόκειται για ένα τεράστιο κοινωνικό κεφάλαιο που χρήζει βαθιάς μελέτης και ανάλυσης, χωρίς αμφιλεγόμενες λύσεις. Πρέπει τα συναισθήματά μας να διέπονται από λογική, πραότητα, δικαιοσύνη και αλληλεγγύη, έτσι ώστε το άρμα του Πλάτωνα με τα δύο διαφορετικά άλογα, το ένα ατίθασο και το άλλο πειθήνιο να χαλιναγωγούν το άρμα και να ισορροπούν την πορεία μας. Γενικώς θεωρώ έχει επέλθει ο χρόνος να εξαλειφθεί η καθιερωθείσα φήμη από τους άνδρες προφανώς υπεροχής του ανδρός και η προαιώνια υποθετική αδυναμία της γυναικός. Ας θεωρήσουμε ότι «εκ γυνής ερρύει τα κρείττα» και όχι τα φαύλα. Το κάθε άτομο αναδεικνύεται με τις αρετές του την σωφροσύνη του και τον δυναμισμό του. Δεν υπάρχει πλέον ισχυρό ή ασθενές φύλο.

Αυτή είναι η αδιαμφισβήτητη διαπίστωση στην οποία δεν πρέπει να εθελουφλούμε, διότι ως επιστέγασμα όλων η γυναίκα, ως μάνα είναι ανυπέρβλητη, ως επιστήμων ρηξικέλευθη, ως πολιτικός ειλικρινής, ως δικαστής άτεγκτη, ως ιατρός αφοσιωμένη, ως αθλήτρια δυναμική, ως μαθήτρια υπέρτερη και έπεται συνέχεια αρίστων επιδόσεών της.

Τέλος εις επίρρωσιν και εμπέδωσιν όλων αυτών στην σύγχρονη εποχή μας δεν μπορώ να μην αναφέρω τιμητικά την Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, αυτή την θαυμάσια Ελληνίδα Δέσποινα, Κυρία εκλεκτή του Πνεύματος με τους εκατό επίζηλους τίτλους που της απένειμαν οι Γάλλοι :

Πρύτανης της Σορβόνης, Πρόεδρος του Πολιτιστικού Κέντρου Ζώρζ Πομπιντού, Πρύτανης της Ακαδημίας του Παρισιού, ξεχωριστή βυζαντινολόγος και κάτοχος διεθνών ακαδημαϊκών διακρίσεων.

Απεδείχθη γνήσια εκπρόσωπος του γυναικείου φύλου, με διεθνή προβολή και ακτινοβολία, καύχημα της κοινωνίας μας, ασύγκριτη και μοναδική, συνδεδεμένη με το καλό και την φρόνηση που εκφράζουν αγάπη.

Ο Γιώργος Οικονομίδης υπήρξε πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνεταιρισμού Άστεως Αιγυπτιακών Κηφισιάς και τώρα επίτιμος πρόεδρός του.

Αγαπητά μας μέλη , σας παρέχουμε την δυνατότητα να ενημερώνετε ΑΤΕΛΩΣ όλα τα Τακτικά, Αρωγά μέλη και αναγνώστες μας για την ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΑΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ σε κάθε τριμηνιαία έκδοση του «Περιοδικού Σ.Α.Σ.».

Πληροφορίες / Διευκρινίσεις : Μίμης Πιερός τηλ. 210 68 40 100, κιν. 6932 704 820

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

Ίων Δραγούμης

.....γράφει η Μαρία Χαραλαμπίδου

Η απόφασή μου να καταθέσω μερικές σκέψεις μου για τον ασυμβίβαστο, ιδιόρρυθμο, ορμητικό και προ πάντων γοητευτικό διπλωμάτη και πολιτικό είναι τα εκατό χρόνια από την δολοφονία του (1920) από βενιζελικούς αξιωματικούς που θεωρούσαν ότι συμμετείχε στην απόπειρα δολοφονίας του Ελ. Βενιζέλου.

Ο εν θέματι γεννήθηκε στις 02-09-1878 στην Αθήνα. Γιός του πρώην Πρωθυπουργού Στεφάνου Δραγούμη και της Ελισάβετ Κοντογιαννάκη από το Βογατσικό, Καστοριάς.

Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Γνώστης πέντε ευρωπαϊκών γλωσσών, διάβαζε Γκαίτε, Σίλλερ, Λοκ και Μπάυρον. Κατατάχθηκε ως εθελοντής στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο το 1902. Εισήλθε στο Διπλωματικό Σώμα και υπηρέτησε ως Υποπρόξενος στο Γεν. Προξενείο Μοναστηρίου και κατόπιν ως Πρόξενος στις Σέρρες, Πύργο Βουλγαρίας, Φιλιππούπολη, Αλεξανδρούπολη και στην Αλεξάνδρεια Αιγύπτου όπου γνώρισε τους έρωτες της ζωής του, Πηνελόπη Δέλτα και Μαρίκα Κοτοπούλη. Έφθασε στον βαθμό του Πρέσβη όπου υπηρέτησε στην Πετρούπολη. Το 1907 τοποθετήθηκε στο Προξενείο Κωνσταντινούπολης. Το 1915 παραιτήθηκε από την Διπλωματική Υπηρεσία για να πολιτευθεί και το ίδιο έτος εξελέγη βουλευτής Φλώρινας. Υποστηρικτής στην αρχή του Ελευθερίου Βενιζέλου, ήρθε κατόπιν σε ρήξη μαζί του, και ο λόγος ήταν η πίστη του στην εθνική αυτοδιάθεση, Υποστήριξε την "Μεγάλη Ιδέα" και εργάστηκε προκειμένου η Ελλάδα να πάρει πίσω τις αλύτρωτες πατρίδες.

Εξορίστηκε στην Κορσική με άλλους αντιβενιζελικούς πολιτικούς μετά το Βενιζελικό Κίνημα του 1917. Το 1919 απελευθερώθηκε μετά την εξορία του στην Σκόπελο.

Ήταν δημοτικιστής και ίδρυσε τον "εκπαιδευτικό όμιλο" που είχε στόχο την εκπαίδευση και την γλωσσική μεταρρύθμιση. Θεωρείται ως διανοούμενος του 20ου αιώνα.

Έθετε το ερώτημα πώς ένα μικρό έθνος της Γηραιάς Ηπείρου μπορεί να γίνει ισότιμος συνομιλητής των ευρωπαϊκών κέντρων.

Είχε έντονη προσωπική ζωή. Ήταν το αγαπημένο παιδί της αθηναϊκής υψηλής κοινωνίας.

Όταν υπηρετούσε στην Αλεξάνδρεια γνωρίστηκε με την Πηνελόπη Μπενάκη (κατόπιν Δέλτα) και μια μεγάλη φιλία αναπτύχθηκε μεταξύ τους. Η φιλία αυτή εξελίχθηκε σε ανεκπλήρωτο έρωτα. Την 2 Μαΐου του 1941 η Πηνελόπη Δέλτα αυτοκτόνησε. Δεν ήταν, όπως διέρρευσε, η εισβολή των Γερμανικών στρατευμάτων στην Ελλάδα αλλά η μελαγχολία της μετά τον θάνατο του Ίωνα Δραγούμη. Έως το τέλος της ζωής της φορούσε μαύρα. Λένε ότι οι ανεκπλήρωτοι έρωτες είναι οι αιώνιοι έρωτες. Το 1912 ο Ίων Δραγούμης συνδέεται με την Μαρίκα Κοτοπούλη και έζησαν έναν παράφορο έρωτα στην Κωνσταντινούπολη επί σειρά ετών χωρίς να παντρευτούν. Η άδικη δολοφονία του Ι. Δραγούμη συγκίνησε το Πανελλήνιο και τον πολιτικό κόσμο. Στην διασταύρωση των οδών Βασιλίσσης Σοφίας και Παπαδιαμαντοπούλου στήθηκε ανδριάντας με την προτομή του αδικοχαμένου πολιτικού. Δυστυχώς τα πολιτικά πάθη επί σειρά ετών έχουν δυσμενή αποτελέσματα. Για την ζωή και το έργο του μεγάλου πολιτικού έχουν γραφθεί πολλά από ιστορικούς, δημοσιογράφους που δεν μπορώ να αναφερθώ σε αυτά. Πολλές επίσης εκδηλώσεις γίνονται και αναφέρονται στο έργο του και μεταξύ αυτών το "ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»" το οποίο αναδεικνύει τις προσωπικότητες της νεώτερης Ελληνικής ιστορίας και συμβάλλει στην ποιοτική αναβάθμιση της πνευματικής και πολιτικής ζωής της Ελλάδος.

Αθηνά Μαρία Χαραλαμπίδου (Απόφοιτος Αχιλλοπούλειου Σχολής Καΐρου—1964).

Έγκλημα στη Κηφισιά

.... γράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχιά

Η ιστορία μου και οι χαρακτήρες είναι φανταστικοί. Πρόκειται για εργασία στα πλαίσια των σεμιναρίων που παρακολουθώ σε σχολή δημιουργικής γραφής.

Την αφιερώνω σε εκείνους που συνεχίζουν να ονειρεύονται, να τολμούν και να ταξιδεύουν.....

Έφη Χαλκιά

Οι ήρωες :

Ο **Μηνάς** είναι πολιτικός μηχανικός. Έχει κληρονομήσει μεγάλη περιουσία από τη Βαυαρή γιαγιά του Μπιργκίτ, σύζυγο του καθηγητή πολεοδόμου Λούντβιγκ Λάνγκ που ανήκε στον περιβάλλον του βασιλιά Λουδοβίκου Α', πατέρα του Όθωνα.

Η **Ίνγκε**, μητέρα του Μηνά, ήρθε με τους γονείς της στην Ελλάδα το 1832. Έζησαν για ένα μικρό διάστημα στο Ναύπλιο και μετά εγκαταστάθηκαν στο αριστοκρατικό Στροφύλι της Κηφισιάς. Η Ίνγκε γνώρισε κι ερωτεύτηκε τον Κλεάνθη Χρηστίδη (πατέρα του Μηνά) σε μία δεξίωση στο ξενοδοχείο Πύρνα με την ευκαιρία της ανάληψης από την ξένη εταιρία του σχεδιασμού και κατασκευής της σιδηροδρομικής σύνδεσης Πειραιά-Κηφισιά με το «θηρίο» της Κηφισιάς. Ο Κλεάνθης Χρηστίδης ήταν διευθυντικό στέλεχος της ξένης εταιρίας. Από το γάμο της Ίνγκε με τον Κλεάνθη γεννήθηκε ο Μηνάς. Ήταν Οκτώβρης του 1890.

Η **Έλενα** (55 ετών) σύζυγος του Μηνά, ανήκει στη μεσαία τάξη. Είναι ψηλή, φινετσάτη με ξανθά μαλλιά και πράσινα μάτια. Της αρέσουν τα λούσα, τα κοσμήματα και γενικά η κοσμική ζωή. Δεν απέκτησε παιδιά από το γάμο της με το Μηνά. Η πρόσφατη πώληση του αρχοντικού στη Ύδρα την χαροποίησε και είναι αποφασισμένη να ζητήσει μερίδιο από τα δέκα εκατομμύρια δραχμές που εισέπραξε ο Μηνάς από την πώληση.

Η **Λήδα** (50 ετών) είναι η ερωμένη του Μηνά τα τελευταία 20 χρόνια. Εξακολουθεί να είναι ερωτευμένη μαζί του παρά την πρόσφατη διακοπή της θυελλώδους σχέσης τους. Είναι συντηρημένη. Είχε αφιερωθεί στο Μηνά, δεν παντρεύτηκε και είχε αποδεχθεί το ρόλο της ερωμένης από φόβο μήπως τον χάσει. Τον αγαπά και τον μισεί. Θέλει να εκδικηθεί.

Η **Μυρτώ** (27 ετών) είναι η γραμματέας του Μηνά και νέα ερωμένη του. Καλλίγραμμα, με αμυγδαλωτά μάτια, ψηλά ζυγωματικά και σαρκώδη χείλη. Ο Μηνάς είναι ξετρελαμένος μαζί της. Κοντά της βρήκε τη σεξουαλική του απογείωση. Η Μυρτώ προέρχεται από πολύ φτωχή οικογένεια. Ο πατέρας της εγκατέλειψε την μητέρα της όταν η Μυρτώ ήταν 5 χρονών κι έχει περάσει πολύ δύσκολα παιδικά χρόνια μέσα στη μιζέρια και την απελπισία.

Ο **Κωστής** (25 ετών) κομμωτής είναι ο φίλος της Μυρτούς. Προέρχεται από οικογένεια αριστερών κι έχασε τον πατέρα του στον εμφύλιο. Μισεί τους πλούσιους και τους φιλοβασιλικούς.

Ο **Γιώργος Δεμέλης** (40 ετών) είναι ο στενός συνεργάτης του Μηνά. Είναι ευφυής, φιλοχρήματος με πρωτόπορες ιδέες, παίρνει ρίσκα και λατρεύει τα σπόρ αυτοκίνητα και τις διασκέδασεις. Το τελευταίο καιρό είναι ο εραστής της Έλενας κι αναζητά τρόπους να αποσπάσει μέσω της Έλενας περισσότερα χρήματα από το Μηνά.

Ο **Γεράσιμος** (52 ετών) είναι ο κηπουρός της έπαυλης του Μηνά. Είναι χήρος και λατρεύει την όμορφη μοναχοκόρη του Δανάη (17 ετών).

Η **Χέλγκα** είναι η ηλικιωμένη οικονόμος του Μηνά. Ήταν οικονόμος και του πατέρα του Κλεάνθη.

Ο **Κάρλ** (55? ετών) είναι ο ανηψιός της Χέλγκα, όπως έχει δηλώσει. Στην πραγματικότητα είναι ο καρπός του παράνομου έρωτά της με τον Κλεάνθη Χρηστίδη, τον πατέρα του Μηνά.

Ο ντετέκτιβ **Ηλίας Καρούτσος** (50 ετών) είναι μοναχικός τύπος και υποχόνδριος με την καθαριότητα. Έχει όμως και τις ευαθησίες του. Αγαπά τους μοναχικούς περιπάτους στην εξοχή και καμμιά φορά επιστρέφει στο σπίτι του με ένα κυκλάμινο ή αγριολούλουδο. Κάπου τρέχει το μυαλό του. Ίσως στον ανεκπλήρωτο παιδικό του έρωτα με την Ελπινίκη.

Η Ιστορία :

Τόπος : Κηφισιά, Οκτώβρης 1950 στο πολυτελές σαλόνι του βαθύπλουτου επιχειρηματία Μηνά Χρηστίδη, 60

ετών.

Σκηνή : Ο Μηνάς νεκρός πάνω στο περσικό χαλί με τα πολύχρωμα σχέδια. Γύρω του ο Ιατροδικαστής Μιχάλης Γιωργάνος, ο ντετέκτιβ Ηλίας Καρούτσος, ο βοηθός του Νικόλας Αντωνιάδης και τρεις Αστυνομικοί.

Το θύμα ανακάλυψε πρώτη η σύζυγος του επιχειρηματία Έλενα και ειδοποίησε την αστυνομία. Είναι συγκλονισμένη! Δεν μπορεί να πιστέψει ότι η επιστροφή της στο σπίτι μετά από μια χαλαρή βραδυά με φίλους θα της επιφύλασσε τέτοιο σοκ. Ο άνδρας της νεκρός στο σαλόνι του σπιτιού τους!

Κάθεται κουλουριασμένη σε μια πολυθρόνα και περιμένει.....

Εν τω μεταξύ ο ντετέκτιβ και ο βοηθός του ερευνούν το χώρο. Μια μικρή κηλίδα πάνω στο κίτρινο πουλί του χαλιού τραβά την προσοχή τους. Το επισημαίνουν στους άνδρες της σήμανσης που ξεετάζουν το εύρημα. «Σταγόνα από αλκοόλ πρόσφατη» αποφαίνονται. Η κηλίδα είναι ακόμη νωπή και τους κατευθύνει στην κουζίνα. Όλα καθαρά εκεί, τίποτε δεν μαρτυρεί ότι το θύμα έπινε πριν πεθάνει. Ο ντετέκτιβ Καρούτσος κατευθύνεται προς το πλυντήριο πιάτων κι ανοίγει την πόρτα. Είναι γεμάτο από πιάτα και ποτήρια. Παρατηρεί ότι δύο ποτήρια δείχνουν διαφορετικά. Δεν φέρουν ίχνος στίγματος από τα άλατα του νερού. Είναι επιμελώς σκουπισμένα. Ο Καρούτσος ζητά από τους άνδρες της σήμανσης να τα αφαιρέσουν από το πλυντήριο για εξονυχιστική εξέταση.....

Τη βραδυά του φόνου η Μυρτώ βρισκόταν στην έπαυλη του Μηνά για ερωτική συνεύρεση. Η καθιερωμένη Πέμπτη τους. Η Έλενα το γνώριζε και φρόντιζε τις Πέμπτες να δίνει άδεια στο προσωπικό – την οικονόμο Χέλγκα, τη μαγείρισσα Λουίζ και τον Γεράσιμο τον κηπουρό. Εκείνη έβγαине με τους φίλους της ή συναντούσε τον εραστή της Γιώργο Δεμέλη.

Τη συγκεκριμένη Πέμπτη φθάνει απροειδοποίητα στη έπαυλη ο Δεμέλης. Πρέπει να μιλήσει στο Μηνά και να αποφασίσουν άμεσα για μια εμπλοκή σε θέμα χρηματισμού για ένα μεγάλο τεχνικό έργο. Η άλλη πλευρά απαιτεί περισσότερα χρήματα από τα ήδη συμφωνηθέντα.

Ο Μηνάς ζητάει από τη Μυρτώ να παραμείνει στην προσωπική κρεβατοκάμαρά του στον κάτω όροφο και υπόσχεται να είναι σύντομος με τον επισκέπτη του. Η Μυρτώ περιεργάζεται τους χώρους. Της τραβά την προσοχή ένας πίνακας του Βαν Γκογκ «Έναστρο η νύχτα».

Τον κοιτάζει προσεχτικά και της προκαλεί δέος, ειδικά ο νυχτερινός ουρανός που εκπέμπει μια απίστευτη ενέργεια. Πλησιάζει πιο κοντά και παρατηρεί ότι αυτός καλύπτει ένα χρηματοκιβώτιο. «Εδώ θα έχει βάλει τα χρήματα από την πρόσφατη πώληση του αρχοντικού της Υδρας» σκέπτεται κι ονειρεύεται πώς θα μπορούσε να αποσπάσει τον κωδικό. «Άπιαστο όνειρο αλλά ποτέ δεν ξέρεις..... Θα μιλήσω στον Κωστή», μονολογεί απελπισμένη. Νιώθει τόσο πληγωμένη. Μισεί τον εαυτό της, μα περισσότερο το Μηνά. Τι κι αν ο Μηνάς μετά την εκτόνωση των σεξουαλικών του φαντασιώσεων την παίρνει αγκαλιά και της ζητά συγγνώμη.

Την άλλη ημέρα της στέλνει κόκκινα τριαντάφυλλα και κοσμήματα. «Πρέπει να σταματήσω, πρέπει να σταματήσω», επαναλαμβάνει.

Η τεράστια ντουλάπα με τους μαύρους καθρέφτες απέναντι από το κρεβάτι, μάρτυρας των όσων διαδραματίζονται με το Μηνά, της προκαλεί σφίξιμο στο στήθος, δυσκολεύεται να αναπνεύσει, θέλει οξυγόνο, θέλει καθαρό αέρα. Βγαίνει στον κήπο και βλέπει μακριά μια ανδρική φιγούρα με ένα μεγάλο χαρτοφύλακα να βαδίζει βιαστικά προς την έξοδο. «Θα είναι ο επισκέπτης», σκέπτεται. Είναι σούρουπο και δεν μπορεί να διακρίνει ποιος είναι. Ξαναμπαίνει στην κρεβατοκάμαρα και περιμένει να έρθει ο Μηνάς.

Έχουν περάσει 20 λεπτά κι ακόμη να φανεί. Ανήσυχη ανοίγει την μασίφ ξύλινη πόρτα της κρεβατοκάμαρας κι ανεβαίνει γρήγορα τα σκαλιά που οδηγούν στο σαλόνι. Ανοίγει με δυσκολία τη βαριά ξύλινη πόρτα με τους ταμπλάδες και μπαίνει στο σαλόνι.

Έντρομη αντικρύζει το Μηνά ακίνητο πάνω στο χαλί μέσα σε μια λίμνη αίματος. Ουρλιάζει, σωριάζεται στον καναπέ και ξεσπά σε αναφιλητά. Το βλέμμα της καρφώνεται στο τραπεζάκι. «Τα ποτήρια, τα ποτήρια» αναφωνεί με τρόπο. Τα αρπάζει από το τραπέζι τα πλένει, τα σκουπίζει πολλές φορές με χέρια που τρέμουν και τα βάζει στο πλυντήριο πιάτων. Ο τρόμος την παραλύει. Φοβάται ότι θα την ενοχοποιήσουν αν καταλάβουν ότι ο Μηνάς έπινε με κάποιον στο σαλόνι, διότι αρκετοί γνώριζαν για τις συναντήσεις της Πέμπτης.

Θέλει να τρέξει αλλά τα πόδια της έχουν σχεδόν παραλύσει. Μαζεύει ό,τι δυνάμεις της έχουν απομείνει και καταφέρνει να απομακρυνθεί από την έπαυλη.

.....Ο ντετέκτιβ Καρούτσος αναλαμβάνει δράση κι η ανάκριση αρχίζει.

Έλενα : Διασκέδαζε με φίλους στο «Μαύρο Γάτο» κι όταν επέστρεψε στο σπίτι βρήκε το Μηνά νεκρό στο σαλόνι.

Χέλγκα : Γιόρταζε στο σπίτι της τα γενέθλιά της με τον Κάρλ που είχε έρθει από τη Γερμανία με τη θεία του Εύα για να γιορτάσουν όλοι μαζί. Εκείνο το βράδυ η Χέλγκα αποκαλύπτει στον Κάρλ την αλήθεια. Είναι ο καρπός του έρωτά τους με τον πατέρα του Μηνά, τον Κλεάνθη Χρηστίδη. Δεν ήθελε να πεθάνει παίρνοντας μαζί της το μυστικό της.

Κωστής : Τις Πέμπτες έπαιζε ποδόσφαιρο με τους φίλους του στο γήπεδο της γειτονιάς του στην Κυψέλη.

Γιώργος Δεμέλης : Ομολόγησε ότι είχε επισκεφθεί το Μηνά το απόγευμα της Πέμπτης και ότι είχαν διαφωνήσει έντονα για επαγγελματικό θέμα. Η συνάντησή τους κράτησε περίπου μισή ώρα κι απεχώρησε αφήνοντας το Μηνά στο σαλόνι. Γνώριζε ότι η Μυρτώ ήταν στην κρεβατοκάμαρα.

Λήδα : Σε κατάσταση υστερίας πληροφορήθηκε από τον Καρούτσο το τραγικό συμβάν. Ξέσπασε σε αναφιλητά κι έπεσε στην αγκαλιά του φωνάζοντας «Ναι τον μισούσα για τα χαμένα είκοσι χρόνια μαζί του, αλλά δεν τον σκότωσα εγώ. Την Πέμπτη δεν άντεξα και πήγα στην έπαυλη να τον βρώ. Ήξερα για τις συναντήσεις του με τη Μυρτώ. Χτυπούσα επίμονα την εξώπορτα του κήπου αλλά δεν μου άνοιγε. Απογοητευμένη γύρισα στο αυτοκίνητό μου και περίμενα μήπως βγει. Κάποια στιγμή είδα τον Γεράσιμο τον κηπουρό να ανοίγει βιαστικά την πόρτα και να κατευθύνεται τρέχοντας προς το σπίτι. Φοβήθηκα κι έφυγα απελπισμένη. «Ηρέμησε», λέει ο Καρούτσος και πάει να της φέρει ένα ποτήρι νερό. Η Λήδα χαμογελά.

Μυρτώ : Ομολόγησε ότι ήταν μαζί του την Πέμπτη και περιέγραψε με λεπτομέρειες ό,τι είχε συμβεί. Μίλησε και για τα ποτήρια που καθάρισε και έβαλε στο πλυντήριο φοβούμενη τυχόν ενοχοποίησή της, διότι όλοι γνώριζαν για τη σχέση της με το Μηνά.

Γεράσιμος : Έχει εξαφανιστεί. Ο ντετέκτιβ ψάχνει και συγκεντρώνει στοιχεία για τη ζωή του.

Ποιος είναι ο Γεράσιμος ο κηπουρός; Τι συνέβη;

Ο Γεράσιμος λατρεύει τη μονάκριβή του Δανάη, το μπουμπουκάκι του όπως την αποκαλεί. Ήταν 5 χρονών όταν έχασε ξαφνικά τη μαμούλα της κι από τότε ο Γεράσιμος ανέλαβε προσωπικά τη φροντίδα της. Δεν ξανάφτιαξε τη ζωή του κι έμεινε κοντά στη κόρη του που έγινε πια 17 ετών. Είναι ψιλόλιγνη με γαλανά μάτια κι ο πατέρας της την καμαρώνει. «Ίδια η μανούλα σου», της λέει συχνά. Τον τελευταίο καιρό ο Γεράσιμος είναι στενοχωρημένος γιατί βλέπει τη Δανάη του μελαγχολική. Δεν τρώει, δεν θέλει να βγαίνει έξω και μετά βίας διαβάζει για το σχολείο. Φέτος τελειώνει το Λύκειο. Την Πέμπτη έχει γενέθλια και θα τα γιορτάσουν μόνοι τους αυτή τη φορά. Η Δανάη δεν έχει όρεξη να καλέσει τους φίλους της κι ο Γεράσιμος είναι προβληματισμένος. Προσπαθεί να μάθει τι την βασανίζει και η Δανάη λυγίζει. Του ομολογεί ότι έχει δεχθεί σεξουαλική παρενόχληση από το Μηνά. Ο Γεράσιμος την κοιτάζει αποσβολωμένος! Νιώθει το αίμα του να παγώνει και το θολωμένο μυαλό του τον οδηγεί στη βιβλιοθήκη. Αρπάζει το μαχαίρι με τη δερμάτινη θήκη που του είχε χαρίσει ο Μηνάς και φεύγει έξαλλος για την έπαυλη. Φθάνει εκεί λίγο μετά την αποχώρηση του Γιώργου Δεμέλη. Τον προλαβαίνει στο σαλόνι. «Κάθαρμα, γιατί, γιατί, γιατί να πειράξεις το μπουμπουκάκι μου;» του φωνάζει και ορμά πάνω του. Ο Μηνάς αιφνιδιάζεται, προσπαθεί να αμυνθεί, να εξηγήσει αλλά δεν προλαβαίνει. Ο Γεράσιμος αλλόφρων του καρφώνει το μαχαίρι στην πλάτη και εξαφανίζεται.

.....Η ανάκριση τελειώνει, ο Γεράσιμος παραδίδεται και ομολογεί το φόνο που έπραξε εν βρασμώ ψυχής.

Ο ντετέκτιβ Καρούτσος με τον βοηθό του Νικόλα κατηγορίζουν τη Στροφυλίου. «Πάμε γραφείο;» ρωτάει ο Νικόλας. «Όχι», απαντά ο Καρούτσος. Σκύβει, κόβει ένα κυκλάμινο και κατευθύνεται προς το σπίτι της Λήδας. «Ίδιο χαμόγελο με την Ελπινίκη», σκέπτεται και χαμογελά.

*Η Έφη Χαλκιά-Μαλαχιά μαθήτευσε στην Μελαχροίνειο και στην Αχιλλοπούλειο Σχολή από όπου αποφοίτησε το 1962. Οι συμμαθήτριές της την θυμούνται σαν σημαιοφόρο και στα δύο σχολεία. Κατείχε διευθυντικές θέσεις σε Ελληνοφινλανδικές εταιρίες από το 1967 έως το 2004. Είναι μητέρα της Κέλλυς και της Σόφης και ευτυχισμένη γιαγιά της Ναταλίας, του Κωνσταντίνου, της Κωνσταντίννας και του Μάρκου. Τα ενδιαφέροντά της είναι τα ταξίδια, ο χορός, η συγγραφή και ο διαλογισμός. Είναι σπουδάστρια *Tabula Rasa*.*

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

Ο Σεφέρης, Διαλέκτης στην Αίγυπτο

.....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Ο Γιώργος Σεφέρης – κατά κόσμον Σεφεριάδης – γεννήθηκε στα Βουρλά της Σμύρνης το 1900 και πέθανε στην Αθήνα το 1971. Διπλωμάτης και ποιητής, τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1963 κάνοντας υπερήφανη την Ελλάδα του πνεύματος.

Στην Αίγυπτο τώρα, ως διπλωματικός πηγαίνει στις 16/5/1941 μέσω Πορτ-Σάιτ στην Αλεξάνδρεια ακολουθώντας την εξόριστη ελληνική κυβέρνηση. Και γράφει : *«Η πιο χαμηλή χώρα που είδα ποτέ μου. Κανένα βουνό στον ορίζοντα. Τα ψηλότερα που βλέπεις, καθώς πλησιάζεις είναι τα καράβια και τα σπίτια. Συλλογίζομαι τον Καβάφη, τέτοια είναι η ποίηση του. Πεζή σαν τον απέραντο κάμπο μπροστά μας. Δεν ανεβοκατεβαίνει. Περπατά. Τον καταλαβαίνω καλύτερα τώρα και τον εκτιμώ γι' αυτό που έκανε»*. Μετά από μια σύντομη μετάβαση στο Γιοχάνεσμπουργκ, επιστρέφει τον Απρίλιο του 1942 στο Κάιρο, αλλά επειδή αποφασίζεται το κλείσιμο της εκεί Ελληνικής Πρεσβείας και του Ελληνικού Προξενείου στην Αλεξάνδρεια, αναχωρεί για την Ιερουσαλήμ. Επιστρέφει τον Ιούνιο του 1942 στο Κάιρο και στις 22 Σεπτεμβρίου διορίζεται επισήμως Γενικός Διευθυντής Τύπου Μέσης Ανατολής. Τέλη Μαρτίου του 1944 εκδίδει στο Κάιρο τις «Δοκιμές» του και την ίδια χρονιά στην Αλεξάνδρεια το «Ημερολόγιο καταστροφών Β'». Την ίδια περίοδο διορίζεται Διευθυντής Τύπου του Υπουργείου Εξωτερικών. Τον Απρίλιο του 1944, με την ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον Γ. Παπανδρέου, ο Σεφέρης παύεται από το Γραφείο Τύπου του Υπουργείου Εξωτερικών, παραμένοντας πάντως στην Υπηρεσία του υπουργείου ως ανώτατος δημόσιος λειτουργός. Με την υπουργοποίηση του Καρτάλη ως Υπουργού Τύπου και Πληροφοριών τον Ιούνιο του 1944, τοποθετείται Γραμματέας επί των Ανατολικών Θεμάτων. Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 1944 συνοδεύει την Ελληνική Κυβέρνηση στην Ιταλία και τον Οκτώβριο επιστρέφει στην Αθήνα.

Αφού συμβάλλει στην έκδοση έργων του Σικελιανού και του Κάλβου στην Αίγυπτο, ως διαλέκτης στη Νειλοχώρα ο Σεφέρης στις 10/3/1943 δίνει διάλεξη στο Κάιρο για το θάνατο του Κωστή Παλαμά, ενώ την περίφημη διάλεξή του «Ένας Έλληνας : Ο Μακρυγιάννης» τη δίνει στις 16/5/1943 στο κινηματοθέατρο «Ριάλτο» της Αλεξάνδρειας και την επαναλαμβάνει στις 19/5/1943 στο Κάιρο. Τη δε διάλεξη για τον Παλαμά θα την επαναλάβει στην Αλεξάνδρεια στις 12/6/1943.

Στις 17/2/1944 μιλά στα γαλλικά από το βήμα του Oriental Hall του Καΐρου με θέμα «Αι πνευματικά συναλλαγιά μεταξύ Ελλάδος και Γαλλίας», με τις εφημερίδες να γράφουν πως *«το θέμα που διεχειρίσθη ο κ. Σεφεριάδης ήταν τόσης ευρύτητος που μονάχα ομιλητής της ικανότητος του θα μπορούσε να συμπύξη σε τόσον σύντομην ομιλίαν»*. Τη διάλεξη επαναλαμβάνει στις 12/3/1944 από το βήμα του Συλλόγου των Αποφοίτων στο αλεξανδρινό «Ριάλτο» και την επαύριο ο αιγυπτιακός «Ταχυδρόμος» έγραφε χαρακτηριστικά : *«Αρχίσας την ομιλίαν του ο διαλέκτης, με βάσιν την σκέψιν και την περισυλλογήν, απέδειξεν ευθύς αμέσως πόσον ο ίδιος σκέπτεται, πόσον βαθύς γνώστης είναι της ελληνικής και της γαλλικής πνευματικής παραγωγής, πόσον κατέχει το θέμα που διεχειρίσθη, πόσον δημιουργικήν έμπνευσιν έχει, πόσον γλαφυρά αναπτύσσει τας απόψεις του και πόσον αισθάνεται τας μελέτας μέσα στην ατμόσφαιρα των οποίων περνά τες ώρες της περισυλλογής του»*.

Ο Σεφέρης – με τη σύζυγό του – ξαναπέρασε «τράνζιτ» από την Αλεξάνδρεια πηγαίνοντας από το Λίβανο στο Λονδίνο τον Αύγουστο του 1956. Συνοδευόμενος από τους Νίκο Παντελίδη και Μανώλη Γιαλουράκη, επισκέφθηκε το σπίτι του Καβάφη και τον ασθενή φίλο του Νάνη Παναγιωτόπουλο. Τον περίμενε τότε και ο Τσίρκας σ' ένα καφεενάκι, αλλά λόγω των γνωστών «καβαφικών θεωριών» και των σχετικών ιστορικών αψιμαχιών, αρνήθηκε διπλωματικά να τον συναντήσει...

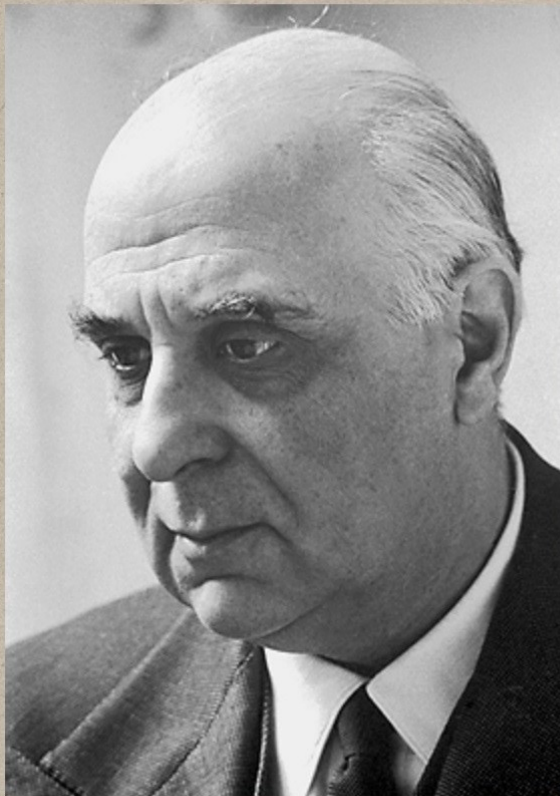
Ίσως εκείνη τη μέρα πάντως να θυμήθηκε τον εαυτό του κλεισμένο στο παγερό και γυμνό δωμάτιο του Ελληνικού Κέντρου Πληροφοριών της καΐρινης οδού Εμάντ ελ Ντιν να γράφει τον Ιούνιο του '43 :

Όπως μαδάς μια μαργαρίτα
προχωρεί
κοιτώντας μια υπέροχη αρμαθιά ανωφέλευτων κλειδιών,
το στεγνό γαλάζιο μνημονεύει
ρεκλάμες ξεβαμμένες της Ελληνικής Ακτοπλοΐας
παράθυρα μανταλωμένα πάνω σε πρόσωπα ακριβά
ή λίγο καθαρό νερό στη ρίζα ενός πλατάνου.

Ας σημειωθεί πως το 1944, κατόπιν αιτήματος του Γυμνασιάρχη Κων. Φτυαρά μίλησε κάμποσες φορές στους μαθητές του Αβερωφείου Γυμνασίου, τόσο για τους Αντωνίου και Ελύτη, όσο και για τον Σικελιανό.

«Η Αίγυπτος μου έδωσε την Αλεξάνδρεια», έλεγε και έγραφε πως : «Μέσα σ' αυτή την πόλη δεν μπορείς να πάψεις να συλλογίζεσαι τον Καβάφη μαζεύοντας σιγά-σιγά τις εντυπώσεις του από τα μικροπράγματα. Πρέπει να πάει κανείς στην Αλεξάνδρεια για να καταλάβει πως δούλεψε ο Καβάφης... Είναι ζήτημα αν θα μπορούσε να βρει αλλού μία τέτοια αίσθηση της λιμνάζουσας διάλυσης, της ματαιότητας, της ανθρώπινης προσπάθειας και του αισθησιακού μηδενισμού». Όσο για το Κάιρο, τόνιζε πως : «Τώρα που λιγοστεύουν οι μέρες εδώ, κοιτάζω για πρώτη φορά με συμπάθεια το Κάιρο. Το μεγάλο ποτάμι, καθώς περνώ το γιοφύρι, με συγκινεί, με συγκινούν αυτά τα μεγάλα πανιά που φαίνονται πίσω από τις πρασινάδες στην άκρη των δρόμων του Ζαμάλεκ, σαν φανταστικά δέντρα φυτεμένα σ' ένα ανυποψίαστο πάρκο».

Πηγές : "Ταχυδρόμος", Αλεξάνδρεια 19/2/1944, 4/3/1944, 9/3/1944, 11/3/1944, 13/3/1944, 3/8/1956, 18/1/1965, 31/10/1971 – alexandria323232.blogspot.com (8/8/2009)

Έργα Αμπετιειανών

Κώστας Φέρρης:

Το υπόλοιπο έργο του και οι συμμετοχές του

.....γράφει ο Γιώργος Μακρής

Το παρόν αποτελεί συνέχεια του κειμένου που παρουσιάστηκε στο τεύχος 2/2020

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

(μουσικές τηλεοπτικές σειρές) :

Η συνέλευση των ζώων μουσικό παραμύθι σε video art, 30 λεπτά, ΕΡΤ

Κοινής αποδοχής μουσική-θεατρική σειρά, 13 επεισόδια, ΕΡΤ, 1989

Έλα στο φώς σε συνεργασία με το Μίνω Βολανάκη, μουσική θεατρική σειρά, 13 επεισόδια, ΕΡΤ, 1990

Απόψε στου Θωμά μουσική σειρά, 13 επεισόδια, ΕΡΤ, 1990

(ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση) :

«Μακάρων γη, Θεσσαλονίκη», 50', ΕΡΤ, 1974

«Παρασκήνιο», Τσιτσάνης, Ξυλούρης, Μελίνα κ.λπ., 6 ημίωρα, ΕΡΤ, 1975

«Μακεδονία», 6 ημίωρα, ΕΡΤ, 1976

«Λαϊκοί οργανοπαίκτες», 60', ΕΡΤ, 1977

«Ξενάκη Πολύτοπον», 60', ΕΡΤ, 1978

«Τσιτσάνης», 4 ώρες, ΕΡΤ, 1985

«Σταύρωση-Ανάσταση», ντοκιμαντέρ-φιξιόν, 50', ΕΡΤ, 1986

«Κλακέτα», μαθήματα κινηματογράφου, έξι 45', ΕΡΤ, 1986

«Η οθόνη του ρόκ», δεκατέσσερα 45', ΕΡΤ, 1990

«Ο εμφύλιος μέσα μας», σε συνεργασία με το Ρένο Αποστολίδη, 1998

«Κινηματογράφος και μουσική», δεκατρία 30', ΕΤ3, 2001

(διάφορα τηλεοπτικά) :

«Σημεία των καιρών», talk show, δεκατρία 30', Seven X, 1993

«Κλακ» για τον ελληνικό κινηματογράφο, δεκατρία 30', Seven X, 1993

Διάφορα βιντεοκλίπ

(θέατρο-σκηνοθέτης) :

«Ερωτικές βιταμίνες», του Γεωργίου Ρούσσου, περιοδεία στη Γερμανία, 1965

«L'opera des oiseaux», σε συνεργασία με το Serge Ouaknine, σύγχρονη όπερα στην Opera de Lyon, 1971

«Ρεμπέτικο», μουσικο-θεατρικό έργο, στο θέατρο Σμαρούλα, 1981

«Opera Rembetika», σε περιοδεία στην Κύπρο και την Ελλάδα, 1983

«Φωτιά», όπερα του Γιώργου Σισιλιάνου, στην Ε.Λ.Σ., 1994

«Μη μου πατάς τον Πάγκαλο», επιθεώρηση, στο θέατρο Ορφέας, 1998-1999

«Ρεμπέτικο μυστήριο», στο ΔΗΠΕΘΕ Ρόδου, 2000

(μουσικές παραστάσεις-σκηνοθέτης) :

«Οι κυρίες τραγουδούν» (Καίτη Γκρέυ, Πόλυ Πάνου, Μαίρη Λίντα, Κωνσταντίνα), στο Διογένης Παλάς, 1995
«Πάριος-Κορκολής-Αλέξια», στο Διογένης Παλάς, 1995-1996
«Ονειρώ Ελλάς», της Θέσιας Παναγιώτου, στον Παλιό Διογένη, 1995-1996
«Τα παιδιά του Ποσειδώνα», Κονιτόπουλος-Λυδία στα Νησιά, 1997-1998
«Τιτανικός», Πουλόπουλος-Μαντώ κ.ά., στο Διογένης Παλάς, 1998
«Το Καφέ Αμάν του Φέρρη», «στ' Αστέρια» της Γλυφάδας, 2001-2002
«Το Καφέ Αμάν του Φέρρη-2004», στις «Ερμηνείες», 2003-2004.

(σενάρια) :

Εκτός από τα σενάρια των ταινιών του και των τηλεοπτικών του έργων είτε μόνος του είτε σε συνεργασία με άλλους
«Le sang», με το Serge Ouaknine και το σκηνοθέτη, ταινία του Jean-Daniel Pollet, 1972
«Εξόριστος στην κεντρική λεωφόρο», ταινία του Νίκου Ζερβού, 1979
«Οι δικηγόροι της Αθήνας», τηλεοπτική σειρά, σκηνοθεσία του Κώστα Μαζάνη, 1995
«Καίτη Γκρέυ» η ζωή μου σαν παραμύθι.» 280' (ανέκδοτο)

(θεατρικά έργα) :

«L'opera des oiseaux», με το Serge Ouaknine, μουσική: Antoine Duhamel, Opera de Lyon, 1971
«Ρεμπέτικο μυστήριο» (αρχικοί τίτλοι «Ρεμπέτικο» και «Opera Rembetika», Θέατρο Σμαρούλα, Αθήνα, 1981, περιοδεία στην Κύπρο και στην Ελλάδα, 1983, Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Ρόδου, 2000, Δημοτικό Θέατρο της Χάιφα, 2002 (σε σκηνοθεσία Micha Lewenson)
«Μη μου πατάς τον Πάγκαλο», επιθεώρηση Θέατρο Ορφέας, 1998-1999
«666», ροκ οπερατόριο, μουσική: Βαγγέλης Παπαθανασίου, Aphrodite's Child και Ειρήνη Παπά, 1970
«Ακρίτας», ροκ σουίτα χορού, μουσική Σταύρος Λογαρίδης, Άρης Τασούλης, Αθήνα, 1974

(στίχοι τραγουδιών) :

Περισσότερα από 60 τραγούδια, στα ελληνικά, αγγλικά και γαλλικά, για τους Σπύρο Πιπεράκη, Βαγγέλη Παπαθανασίου, Antoine Duhamel, Claude Ciari, Λουκία Σιδερά, Σταύρο Λογαρίδη, Άρη Τασούλη, Σταύρο Ξαρχάκο, Θέσια Παναγιώτου κ.ά.

(ελληνικά τραγούδια) :

«Το φανταράκι», του Σπύρου Πιπεράκη, με το Γιώργο Ζαμπέτα, 1965
«Ήτανε μια φορά», του Σταύρου Ξαρχάκου, με το Νίκο Ξυλούρη, 1973
«Στου Θωμά», του Σταύρου Ξαρχάκου, με τον Κώστα Τσίγκο κ.ά., 1983

(ξένα τραγούδια) :

«The four horsemen», του Βαγγέλη, με τον Ντέμη Ρούσο και πρόσφατα τους Axxis, 1971
«Oh, where is she», του Antoine Duhamel, για την ταινία «M comme Mathieu», 1971
«Exodos», της Θέσιας Παναγιώτου, με το Maxi Priest, 1988

(μυθιστόρημα) :

«Ρεμπέτικο», εκδόσεις Λιβάνη, Αθήνα, 2000

(μουσικός παραγωγός) :

«666», Βαγγέλης Παπαθανασίου
«Ακρίτας», Σταύρος Λογαρίδης-Άρης Τασούλης

«Οικογένεια Ζαρντή», Σταύρος Λογαρίδης
«Ρεμπέτικο», Σταύρος Ξαρχάκος
«Απόδραση», Θέσια Παναγιώτου
«Oh Babylon», Θέσια Παναγιώτου
«Απόψε στου Θωμά», Θέσια Παναγιώτου
«Ηλέκτρα και άλλα εγκλήματα», Θέσια Παναγιώτου
«Ονείρου Ελλάς», Θέσια Παναγιώτου
«Το ρεμπέτικο στου Θωμά», Θέσια Παναγιώτου (6 CDs)
«Το Καφέ-Αμάν του Φέρρη», live στα Αστέρια (4 CDs)
«Ρεμπέτικο μυστήριο», Θέσια Παναγιώτου (2 CDs)

(δημοσιογράφος, καλλιτεχνικός κριτικός, εκδότης κ.α.) :

Στον ημερήσιο «Πάροικο», του Καΐρου, δημοσιογράφος (1954-1957)
Στην ημερήσια «Μεσημβρινή», στην Αθήνα, δημοσιογράφος (1980-1983)
Περιοδικό «Μετείκασμα», εκδότης (1989)
Περιοδικό «Σινε7», συνεκδότης με το Βάσο Γιώργα (1986-1988)
Άρθρα στα περιοδικά «Φιλμ», «Θεατρικά», «Μετείκασμα», «Σινε7» κ.ά.

(διδάσκαλος σκηνοθεσίας κινηματογράφου) :

Σχολή Κινηματογράφου Κώστα Φωτεινού-Ειρήνη Καλκάνη (1963-1966)
Σχολή Κινηματογράφου και Θεάτρου Ευγενίας Χατζίκου (1985-1989)

(τηλεοπτικός παρουσιαστής, ηθοποιός) :

«Καλλιτεχνικό καφενείο», 52 εκπομπές στην ΕΡΤ, 1984-1986
«Η οθόνη στο ροκ», 14 εκπομπές στην ΕΡΤ, 1989
«Κινηματογράφος και μουσική», στην ΕΤ3, 2001
«Εξόριστος στην κεντρική λεωφόρο», του Νίκου Ζερβού, πρωταγωνιστής, 1979
«Αριάδνη», του Γιώργου Κορδέλλα, συμπρωταγωνιστής, 2002
Μικρές εμφανίσεις σε πολλές ταινίες φίλων του, με σημαντικότερες τις:
«Κυριακάτικο ξύπνημα», του Μιχάλη Κακογιάννη, 1953
«Le sang», του Jean-Daniel Pollet, 1971
«Σουβλίστε τους», του Νίκου Ζερβού, 1981
«Λούφα και παραλλαγή», του Νίκου Περράκη, 1984
«Made in Greece», του Πάνου Αγγελόπουλου, 1987
«Βίτσια γυναικών», του Νίκου Ζερβού, 2000

(μουσικός παραγωγός) :

«Κούμπρι ελ Λεμόν», ταινία μεγάλου μήκους
«Ζωζομανία», οπερέτα
«Κινολογικόν», δοκίμιο για τον κινηματογράφο
«Ορφέας και Αλεξάνδρα», μυθιστόρημα.

(διακρίσεις και συμμετοχές) :

- Μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου

- Πρόεδρος Κριτικής Επιτροπής, Φεστιβάλ Βαλκανικού Κινηματογράφου, 1981
- Μέλος του Συμβουλίου του European Script Fund 1996-1997 (Λονδίνο)
- Μέλος της Γαλλικής Εταιρίας Θεατρικών Συγγραφέων (S.A.C.D)
- Εκπρόσωπος της Ελλάδας στην FERA (Ομοσπονδία Ευρωπαίων Σκηνοθετών)
- Εισηγητής στο Ευροκοινοβούλιο, 1996, για την Παιδεία του Οπτικοακουστικού Λόγου

Ο Γιώργος Μακρής γεννήθηκε στο Κάιρο. Αρχικά πήγε στην Μελαγχροΐνιο Σχολή στην Ηλιούπολη και κατόπιν στην Αχιλλοπούλειο Σχολή όταν αυτή είχε μεταφερθεί στη Σπετσεροπούλειο Σχολή και τελικά, όταν και αυτή έκλεισε, στην Αμπέτειο Σχολή. Σπούδασε Οικονομικά — (B.A, M.A) στο American University του Καΐρου. Από το 1983 ζει στην Αθήνα όπου εργάζεται στην Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας ως ελεγκτής εναερίου κυκλοφορίας.

ANASTASIADIS
opticastores

ANASTASIADIS
opticastores

ΟΠΤΙΚΑ -ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

Μιχάλης Αναστασιάδης
Οπτικός Τ.Ε.Ι Αθηνών

Studio Φακών Επαφής • Γυαλιά Οράσεως
Γυαλιά Ηλίου • Γυαλιά για Sports
Ειδικό παιδικό τμήμα

ΣΥΜΒΕΒΛΗΜΕΝΟΙ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ & ΣΥΝΑΙΤΗΡΙΣΜΟΥΣ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ - ΑΤΟΚΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Με την κρίση, και τα μνημόνια, όλοι μας έχουμε υποστεί μείωση στο εισόδημά μας

Η **Optica Stores** του Αιγυπτιώτη, **Μιχάλη Αναστασιάδη**, με 20 καταστήματα σε όλη την Ελλάδα, τaráζει τα νερά με απίθανες προσφορές, και ειδικά, δια τα μέλη του Συλλόγου σας, μειώνει, ακόμα περισσότερο τις τιμές, ειδικά στα πολυεστιακά γυαλιά οράσεως προσφέροντας έκπτωση, μέχρι και 50% σε επώνυμους φακούς.

Στα **Optica Stores** του **Μιχάλη Αναστασιάδη**, τα γυαλιά σας θα σας στοιχίζουν σημαντικά φθηνότερα.

Δια πληροφορίες καλέστε 210-6540316 ζητήστε την κυρία Μαρία, ή επικοινωνήστε απευθείας με τον Μιχάλη στο email cholargos.anastasiadis@gmail.com για την άμεση εξυπηρέτησή σας.